

אילת

יובל משה

הפרוייקט שלי עוסק ברעיון שהופך למציאות.

הרעיון לפרוייקט נרקם בשיחה עם נועה, אשתו של המדריך שלי, בתחילת שנת הלימודים, בזמן שישבנו יחד בחוף הים באילת. דיברנו על פרויקט הגמר באמנות, ועל זה שאין לי שום רעיון לפרוייקט.

במהלך השיחה עלה הרעיון להתחבר לדבר שמלווה אותי מגיל 5 ועד היום- צמידים שאני מכינה מחוטים צבעוניים. וכך, בשיחה על שפת החוף באילת התגבש הרעיון – להכין מהצמידים ערסל.

הערסל שלי, הבנוי מצמידים צבעוניים, מתחבר לטבע באמצעות גזעי העץ. כמו בחופשה בטבע, בה קושרים את בולי העץ לעצים, כך גם הערסל שלי קשור לשני גזעי עץ.

כל אחד מהגזעים נתון בתוך יציקת בטון. בלבנת בטון אחת חרטתי את האות הראשנה בשם של כל האנשים שעזרו להיות מי שאני היום. בלבנת הבטון השנייה חרוט השם שלי. כך, דרך גזעי העצים העבים והגסים וחוטי הבד הדקים והעדינים נוצר ומתייצב הקשר בין האנשים שבנו אותי לביני.

בחרתי לקרוא לפרוייקט "אילת" - כי אילת מסמלת בשבילי רוגע ושקט. רציתי שכל אחד יקח את הערסל הזה לאילת שלו.

תהליך העבודה היה קשה ומאתגר. תהליך חיפוש ואיסוף החומרים לקח זמן רב, משום שהעדפתי לקנות כמה שפחות ולהשתמש בחומרים ממוחזרים. בנוסף, בתהליך העבודה על הערסל הדברים לא הלכו לפי התוכנית, והייתי צריכה לחשוב איך אני יכולה לתקן והמשיך הלאה, דבר שגרם לי להפיק לקחים.

אתם קוראים את דף העמדה בברקוד, כיוון שכמו שאני מספרת את הדברים האישיים שלי רק לאנשים שחשוב לי מהם ושאני חשובה להם, כך גם בדף זה - רק מי שיהיה לו מספיק חשוב לקרוא את הדף יוכל לעשות זאת.